

## מסורת הש"ס

(א) [פסחים פז.], (ב) [לקמן  
טו: ימות לא:], (ג) [ע"ז,  
(ד) [לקמן ית.], (ה) [ש"ך  
לעיל במשנה עו.], (ו) [רש"ל  
מ"ו, ז] (ז) [מכות ז.ד.],  
(ח) [דף קסד:].

## תוספות רי"ד

[illegible]

## המביא גם פרק שני גימין

אמר. רבה בר בר חנה:  
או הגלינו בכל בני עשו  
ולומדיה היכן היא ראויה

חברא שקלה לשרגא מקמיהו אמר רחמנא  
או בטולך או בטולא דבר עשו למימרא  
דאדומאי מעלו מפרסאי והתני רבי היא  
מאי דרתיב י' אלהים הבין דרכה והוא ידע  
את מקומה וידע הקב"ה בישראל שאין  
יכולין לקבל גזירת ארומיים עמד והגלה  
אותם לכבל לא קשיא הא מקמי דיתנו  
לחברי לכבל לא לבתר דתנו חברי לכבל:  
ואחד אומר בפני נכתב ושנים אומרים  
בפנינו נחתם כשר: אמר רבי אמי אמר  
רבי יוחנן לא שנו אלא שהגט יוצא מתחת  
יד עד כתיבה דנעשו כשנים על זה וכשנים  
על זה אבל מתחת ידי עדי חתימה פסול  
אלמא קסבר שנים שהביאו גט ממדינת  
הים צריכין שיאמרו בפנינו נכתב ובפנינו  
נחתם אמר ליה רבי אסי אלא מעתה רישא  
דקתני שנים אומרים בפנינו נכתב ואחד  
אומר בפני נחתם פסול ור' יהודה מכשר  
ואפילו גט יוצא מתחת ידי שניהם פסלי  
רבנן אמר ליה אין זימנין אשכחיה דיתבי  
וקאמר דאפילו גט יוצא מתחת ידי עדי  
חתימה כשר אלמא קסבר שנים שהביאו  
גט ממ"ה אין צריכין שיאמרו בפנינו נכתב  
ובפנינו נחתם אמר ליה רבי אסי אלא  
נכתב ואחד אומר בפני נחתם פסול ורבי  
יהודה מכשרי טעמא דאין הגט יוצא מתחת  
ידי שניהם הא גט יוצא מתחת ידי שניהם  
מכשרי רבנן אמר ליה אין והא זמנין לא  
אמרת לן הכי אמר ליה "יתד היא שלא

ס ביום בלילה ונחתם בלילה בלילה ונחתם  
פסול רבי שמעון מכשיר שהיה רבי שמעון  
ונחתמו בלילה פסולין חוץ מגיטוי גשים:  
זון בגיטין רבי יוחנן אמר <sup>ה</sup>ימשום בת אחותו  
ש לקיש מ"ט לא אמר רבי יוחנן אמר לך  
זנות

לילה והקדמנו הצעל והאשה וכתבו זמן של יום לעשות  
 כי שוכר ו"ל לעולם אין חומתין העדים כשרואין  
 לא מתי למימר דחקתו זמן כדי שפולס להוציא הא  
 לא גירשתיך מקדוש לכן דכלאו הכי נאמנה אשה  
 שמהרה להשאול ואם יצא הבעל עדי חמירה לא לא  
 יעירו בפני כ"ד או עדים שהיוס נמגרשה ויכתוב לה  
 ויכתוב לה שטר אחר שמהיוס ויום נמגרשה ואלרעה ע"י  
 וגט שחורב לה חיתקו בן זמן דלי מעשה מעשה דיו  
 ומומיו זכין לו אינו זוכה בתעשה דיו מיום הכחשה כיון שאין  
 לאחי דלמר עדיו בתחומיו זכין לו זה שמאר לו תחילה  
 יו מסיבה כתי ורבי אלעזר על כרחק זה שמאר לו תח  
 יו בתחומיו זכין לו אלא איהו דמוכר ומכור והוא הדין  
 ואלסם שחורב עדיו ואחרי כובש לו גט שחורב בלא זמן  
 כד הוא ממוחק בפלסמו והלוקח בלא להוציא ממנו השעבוד

[illegible]

29

עין משפט  
נר מצוה

י' א מ"י פ"ו תלכות  
גירושין הלכה ט סג  
עשין נ טושי"ע אה"ע סימן  
קסב סעיף (יח) ט'  
י"ח ב טושי"ע ח"מ סימן  
מג סעיף טז:  
י"ט ג מ"י פ"א תלכות  
גירושין הלכה סה  
סג עשין נ טושי"ע אה"ע  
סימן קס סעיף כ:  
כ ד מ"י שס הלכה נד:

תורה אור השלם

ו. אֱלֹהִים הַבֵּן דִּרְכָּה  
וְהוּא יָדַע אֶת מְקוֹמָהּ:  
אִיב כַּח כַּח

## גליון הש"ס

גם' ספני מה תקנו וזמן  
בנישין. עין צבי' קעב  
ע"כ תודיע עדי: רחום'  
ר"ה ריש לקיש וכו' וכו'  
גם פשוט. עין לקמן דף פ  
ע"א תדיר כי יתבאר:

מוסף רש"י

עמד והגלה אותם  
לבלב. שכן כסדים  
אחרים  
(סוסי) 19. ביום ונחתם  
בדילה פסול. לא נשן  
למחר ולמחרת וזרעו  
משום בתי אחרת.  
שמה יאמר שני בתי  
ותכנס מחמיו ירעלה שני  
מתענין ונבין חסום  
עליה וירעלה ויחבר קרם  
שני שלחם מעדים יכר  
ונגדשו (יבוח) 27.  
משום מנהג  
מחלשית מנהג מנהג  
פירות שאלו נכסיו מלו  
שלו. דקדוש ששן  
עיוה נה לגרסה ששן לו  
לעל עשיו (שש).

[illegible]

**נכתב ביום ונחתם בלילה פסול.**  
לרבי יוחנן משום שמא  
יחפה על בת אחותו ולרש לקיש  
משום פירי דקצורין הדיינים שזיוס  
הכחיצה נחתם וחטורף האשה  
מלקוחות שלא כדין פירות שמעט  
מחיצה עד שעת חתימה:

וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּשִׁירֵי דָלִית לֵיָּה שָׁמָּה  
יִפְתָּה דְּלָמָּה בְּגִמְרָלָהּ וּמִמֶּנּוּ  
יִפְרִי נָמִי לֵיכָל דְּקַסְכֵּר מִשְׁמָנָהּ עֵינֵי  
לְגִרְסָהּ שׁוֹב אֵין לְעַל פִּיּוֹת דְּהֵיטָּה  
יֵאָדָּא עַל הַקְּלוֹמָתָהּ וְאֵעִיפֵּה כֹּסֶם לְגִרְסָהּ  
מִקֻּדְסָהּ אֲחִיכִי יוֹדֵעִים שְׂבִיּוֹם הַזֶּמֶן  
מִן הַבְּעַל מִזְוֹת שְׁלוֹמָהּ וְאֵלְכָה  
דִּן מִיָּגוֹ דְּלִי צִנֵּי טַמְטִימִן אֲתָה גִיטָה  
רָחֵם הָאֵלֹהִים שְׂדֵרְתֵּי הָעֵדִים מִמִּי נִגְמָר  
דְּקִי קֹלָהּ: אֲפִילוּ מִכָּאֵן וְלִהְבֵּא לָהּ  
עַל רִבִּי יוֹחָנָן בְּסִמְכוֹן דֹּאֲפִילוּ אֵין צו  
אֲחֵר (וּמִיָּהּ) שָׁמָּה לֹא יִתְרֵי עֵדִי  
וּמִן פְּעִמִּים הִיא חֲסִידָה מִזְוֹתָהּ שֶׁלֹּא  
וּמִן וּמִן יוֹכֵל לֵבָא לָצִד וְיִתְבַּן לָהּ  
וּמִן אִמְרֵי מִרְכֵּי מַחְבֵּר מִמִּי יִשְׁכַּח כְּמוֹ  
הַ דְּבַרשָׁמַי זֶה בִּזְרֵר (פְּסֻדֵּדִין דְּקִי סָא)  
קִיָּה דְּמִחוּבָה בְּפִקֵּר מִי שְׂהִיָּה נְשׁוּ  
בְּאֵין צו הַעֲבֹד כְּלָל שׁוֹמֵר רִי"י דְּחֻקֵּי  
דִּי אֲרָמָה וְהַעֲבֹד לִרְבוֹ שֶׁן אֵימִי רָאִיָּה  
הִכָּה הַבְּעַל מִחוּק וְלֹא הָאֵלֹהִים:

אם הוא לא יגורש כיון שהיא גרושה  
היא ששום פירות. כדי שמהם תהיה  
פסוק (ב"ב קא) מוכח דכשר דלמך  
(ה) מלך שנה מונין לו שנים ועכשיו  
אם פירות משעת חתונה לא חתמה  
ומעון דלא לגרש בו חייב א"כ שאל  
ע"ה דר"ה לגרש בו כיון דליכא נמי  
משעת כתיבה דלמך לקמן וקשה  
לכל עד עשרה יומי דר"ל אמר כולם  
מקפיד על העשרה ויפסיד פירות  
יחתמו כולם או שיהו עסוקין לחתום:  
ועתה